

Olha Bondarenko,

*PhD (Candidate of Biological Sciences), lecturer, Department of Gymnastics,
South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky,
26, Staroportofrankivska Str., Odesa, Ukraine*

Aliona Klischuk,

*2nd year student, Faculty of Physical Rehabilitation,
South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky,
4, Fontanska Doroha Str., Odesa, Ukraine*

RHYTHMOPLASTIC GYMNASTICS AS A MEANS OF DEVELOPING FLEXIBILITY IN STUDENTS

The development of motor qualities in the process of physical training can be more successful on condition of reasonable usage of modern forms, methods and techniques, as well as the intensification of physical activities that require hard work of all physiological systems. The development of new techniques which synthesize the knowledge on biomechanics and remedial gymnastics make it possible to develop motor qualities effectively, improve physical health, deepen the knowledge about the body potential. Flexibility is considered by experts as one of the important means of rehabilitation and harmonious physical development. Training flexibility is of particular importance for the overall development of motor skills and physical condition of students. Developing flexibility in students remains one of the urgent issues of physical education and sports. The experiment conducted in South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky involving 56 students was aimed at theoretical justification of the effectiveness of rhythmoplastic gymnastic exercises for the development of students' flexibility. A special training program has been designed for the development of students' flexibility using rhythmoplastic gymnastics. Besides, the technique of differential impact on the muscular system of students with the help of special exercises, positively affecting the level of their motor preparedness has been developed and implemented into the educational process. The results of the experiment show that purposeful regular classes of rhythmoplastic gymnastics and specially selected complex of general developmental exercises positively affect the students' organisms. They cause positive changes in the level of their flexibility. The purposeful teaching process aimed at the development of motor qualities increases the motivation of students to study, contributes to their motor skills and physical fitness development.

Keywords: rhythmoplastic gymnastics, physical development of students, flexibility.

Подано до редакції 04.04.2016

Рецензент: д. мед. н., проф. О. П. Романчук

УДК: 368.136:370.12

Катерина Валеріївна Дроздова,

*кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії і
методики фізичного виховання, лікувальної фізкультури та спортивної медицини,
Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського,
вул. Фонтанська дорога, 4, м. Одеса, Україна*

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Одним із головних завдань підготовки у вищій школі майбутніх учителів фізичного виховання є формування у них позитивного ставлення до власного здоров'я і здоров'я молодших школярів як найвищої загальнолюдської цінності, спрямування на здобуття відповідних знань, умінь та навичок, а також формування їхньої готовності до організації навчально-виховного процесу з упровадженням інноваційних здоров'язбережувальних методик, що передбачають формування й розвиток у дітей здоров'язбережувальних навичок і вмінь, дотримання ними здорового образу життя.

Ключові слова: фізичне виховання, майбутні вчителі, молодші школярі, фізичне здоров'я, психічне здоров'я.

Постановка проблеми. Різке погіршення здоров'я підростаючого покоління на сьогоднішній день зумовлено соціальним, економічним, екологічним станом українського суспільства. З огляду на це, одним із найважливіших завдань вищої школи є підготовка майбутніх учителів, які здатні вирішувати питання збере-

ження здоров'я як учнів, так і свого власного. Сучасний етап розвитку суспільства потребує консолідації свідомості навколо ідеї побудови гуманістично зорієнтованої, демократичної держави. Особливого значення набуває модернізація освіти на принципах демократизації та гуманізації, створення умов для

всебічного розвитку інтелектуальних і професійних якостей особистості й формування високого рівня її здоров'я.

В Україні одним із пріоритетних завдань у системі освіти визначено виховання в особистості відповідального ставлення як до власного здоров'я, так і здоров'я довколишніх людей. Формування культури здоров'я, навичок здорового способу життя, ціннісного ставлення до власного здоров'я повинно започатковуватися з молодшого шкільного віку. Адже не таємниця, що сьогодні значна кількість дітей мають відхилення у здоров'ї і незадовільну фізичну підготовку, що пов'язано з великим навчальним навантаженням молодших школярів, порушенням чергування праці та відпочинку, зменшенням рухової активності учнів.

Значну увагу проблемі збереження та зміцнення здоров'я підростаючого покоління приділяється у Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Міжгалузевої комплексної програми «Здоров'я нації на 2002-2011 роки», Національній програмі «Діти України», Концепції «Здоров'я через освіту» та ін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що питання збереження й зміцнення здоров'я є під пильною увагою науковців, предметом досліджень яких виступили різноманітні аспекти: формування здорового способу життя, фізичної культури, культури здоров'я (Г. Апанасенко, В. Бобрицька, А. Богуш, М. Болотова, О. Бондаренко, І. Брехман, Є. Булич, Є. Вайнер, О. Ващенко, Г. Власюк, М. Гончаренко, В. Горащук, С. Горбунова, М. Гриньова, Н. Денисенко, О. Дубогай, В. Зайцев, О. Калюжна, Н. Кічук, С. Кириленко, Т. Книш, С. Коренева, Г. Кривошеєва, В. Нестеренко, І. Мурахов, П. Плахтій, І. Поташнюк, Н. П'ясецька, О. Савченко, С. Симоненко, В. Сокорев, Д. Солопчук, С. Страшко, С. Тищенко, О. Трещева, А. Турчак, О. Філіп'єва, Є. Чернишова, Т. Шаповалова, Б. Шиян, І. Яковлева та ін.); формування здорового способу життя молодших школярів (О. Біда, С. Кондратюк, О. Савченко, С. Свириденко та ін.); збереження та зміцнення здоров'я учнів у сім'ї (Т. Жаровцева, С. Корнієнко та ін.). Закономірно, що це відповідальне завдання покладається державою насамперед на вчителя: головна увага має бути зосереджена на підготовці нового покоління педагогів, підвищенні їхньої загальної культури, професійної кваліфікації та соціального статусу до рівня, що відповідає їхній ролі в суспільстві. З огляду на зазначене, перед вищою школою сьогодні постає важливе завдання щодо підготовки майбутнього вчителя фізичного виховання до сумлінної ґрунтовної оздоровчої і профілактичної роботи з учнями молодшого шкільного віку, який здатний не лише навчати й виховувати школярів, а й формувати в них культуру здоров'я, тобто ціннісне ставлення до власного здоров'я.

Метою статті є визначення особливостей формування ціннісного ставлення до здорового способу життя у молодших школярів.

Виклад основного матеріалу. Формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності здійснюється за умови впровадження у навчально-виховний процес початкової школи здоров'язбережувальної діяльності, що розуміється як складне, багатофункціональне соціальне явище і передбачає впровадження здоров'язбережувальних методик шляхом застосування відповідних засобів та методів організації навчально-виховного процесу, які не зашкоджують здоров'ю дітей і спрямовані на формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь, що сприяють збереженню фізичного, психічного, соціального, морально-духовного здоров'я учасників навчально-виховного процесу під час навчальної, виховної, ігрової, спортивно-ігрової, фізкультурно-оздоровчої, дозвільної діяльності.

Підготовка студентів факультетів фізичного виховання до роботи з дітьми молодшого шкільного віку, формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності є спеціальним, цілеспрямованим, керованим і вимірюваним процесом, що зумовлює обґрунтування концептуальних ідей дослідження на різних рівнях: методологічному, теоретичному та практико-орієнтованому.

Значну увагу проблемі збереження та зміцнення здоров'я підростаючого покоління приділено у Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Міжгалузевої комплексної програми «Здоров'я нації на 2002-2011 роки», Національній програмі «Діти України», Концепції «Здоров'я через освіту» та ін. Так, у Законі України «Про загальну середню освіту» від 13 травня 1999 року (ст. 5) наголошується на тому, що завданням загальної середньої освіти є виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування гігієнічних навичок і засад здорового способу життя, збереження та зміцнення фізичного і психічного здоров'я учнів (вихованців) [2].

У статті 32 Закону України «Про охорону здоров'я» зазначено, що «держава сприяє утвердженню здорового способу життя населення шляхом розповсюдження наукових знань з питань охорони здоров'я, організації медичного, екологічного і фізичного виховання, здійснення заходів, спрямованих на підвищення гігієнічної культури населення, створення необхідних умов, у тому числі медичного контролю, для занять фізкультурою, спортом і туризмом, розвиток мережі профілакторіїв, баз відпочинку та інших оздоровчих закладів, діяльність яких спрямована на боротьбу зі шкідливими для здоров'я людини звичками, встановлення системи соціально-економічного

стимулювання осіб, які ведуть здоровий спосіб життя» [2].

Зазначимо, що визначення сутності поняття «здоров'я», проблеми його формування і збереження були предметом дослідження багатьох науковців (Г. Апанасенко, Т. Бойченко, О. Вакуленко, Д. Венедиктов, С. Горчак, Д. Изуткін, В. Казначеев, Ю. Кобяков, В. Колбанов, Ю. Лісцин, Л. Сущенко, Г. Царегородцев, М. Чуркіна та ін.). Так, здоров'я розуміється як рівень функціонування організму і психіки (Б. Братусь, К. Ясперс та ін.), особистісна зрілість (Г. Оллпорт); універсальна людська цінність (М. Амосов, Ш. Амонашвілі, І. Бех, І. Брехман, М. Віленський, А. Маслоу та ін.).

Всесвітньою організацією охорони здоров'я (1948 р.) подано таке визначення здоров'я: «Здоров'я – це стан повного фізичного, духовного та соціального благополуччя, а не тільки відсутність захворювань та дефектів». Цілком погоджуючись з цим визначенням, І. Брехман зауважує, що сьогодні здоров'я повинно розглядатися не як відсутність хвороби, а як збереження і підтримання здоров'я, яке досягається за рахунок потенційних можливостей людини [1].

На жаль, сьогодні вища школа не лише не виконує завдання підготовки майбутніх учителів до здоров'язбережувальної навчально-виховної діяльності, а й проблема збереження здоров'я студентів стає все більш актуальною. У педагогів вищої школи відсутні чіткі орієнтири і реальні можливості для повномасштабної виховної роботи з метою збереження і зміцнення здоров'я студентів; відсутня універсальна сучасна педагогічна технологія оздоровлення студентів, що реально охоплювала б усі аспекти їхньої життєдіяльності і була спрямована на ефективне вирішення питання зміни способу життя й формування потреби в здоровому способі життя; відсутня можливість реального контролю й обліку стану здоров'я студентів; необхідно розробити теоретичні засади здоров'язбереження й ефективно використовувати їх в освітньому процесі вищого навчального закладу [3].

Підвищення рівня здоров'я залежить передусім від самої людини, отже, завданням педагогів вищої школи є цілеспрямована свідомою робота з майбутніми вчителями щодо розвитку їхніх життєвих ресурсів, намагання зробити здоровий образ життя сутнісною характеристикою їхньої життєдіяльності. Зауважимо, що дотримання здорового способу життя впливає не лише на формування, збереження і зміцнення здоров'я, а й сприяє інтелектуальному і духовному розвитку особистості, успішному навчанню та праці. Позитивно впливаючи на стан здоров'я особистості, на формування рис характеру (вольових, моральних тощо), здоровий спосіб життя допомагає долати навантаження (психічні, фізичні, емоційні), стресові ситуації, якими насичена діяльність учителя фізичного виховання, підвищує його працездатність.

З огляду на зазначене, майбутні вчителі фізичного виховання, основним завданням яких є навчання і виховання учнів, повинні мати відповідну підготовку в галузі формування й збереження здоров'я своїх вихованців. У молодших класах закладаються основи свідомого ставлення дітей до власного здоров'я, і оскільки провідною діяльністю молодших школярів є навчальна, то саме у цьому процесі повинна формуватися в них готовність до збереження і зміцнення свого здоров'я.

Отже, перед вищою педагогічною школою постає завдання не лише підготувати висококваліфікованих учителів фізичного виховання, а й спрямувати їх на вирішення проблем збереження і зміцнення здоров'я, формування здоров'язбережувальних навичок і вмій у молодших школярів.

Виховання у молодших школярів здоров'язбережувальних навичок і вмій відіграє найважливішу роль в охороні їх здоров'я, сприяє правильній поведінці у побуті, громадських місцях. У кінцевому рахунку, від знання виконання молодшими школярами необхідних гігієнічних правил і норм поведінки залежить не тільки їхнє здоров'я, але і здоров'я інших дітей та дорослих.

У процесі повсякденної роботи з молодшими школярами необхідно прагнути того, щоб виконання правил особистої гігієни стало для них природним, а гігієнічні навички з віком постійно вдосконалювалися. На початку дітей молодшого шкільного віку привчають до виконання елементарних правил: мити руки перед їжею, після користування туалетом, ігри, прогулянки тощо. Необхідно прищеплювати звичку полоскати рот питною водою після прийому їжі, попередньо навчивши їх цьому. Діти повинні більш усвідомлено ставитися до виконання правил особистої гігієни; самостійно мити руки з милом, намилюючи їх до утворення піни і насухо витирати їх, користуватися індивідуальним рушником, гребінцем, стаканом для полоскання рота, стежити, щоб всі речі містилися в чистоті. Формування навичок особистої гігієни припускає і вміння дітей бути завжди охайними, помічати неполадки в своєму одязі, самостійно або за допомогою дорослих їх усувати. Гігієнічне виховання і навчання нерозривно пов'язані з вихованням культурної поведінки. З самого молодшого віку дітей привчають правильно сидіти за столом під час їжі, акуратно їсти, ретельно, безшумно пережувувати їжу, вміти користуватися столовими приладами. Молодшим школярам, які чергують по столовій, потрібно не тільки вміти правильно накрити стіл і ставити посуд, але і твердо засвоїти, що перед тим, як приступити до виконання своїх обов'язків, необхідно ретельно помити руки з милом, привести себе в порядок, зачесатися.

Таким чином, акцентування у вищому педагогічному навчальному закладі на здоров'ї як найвищій цінності особистості і суспільства сприятиме формуванню у студентів культури здоров'я, дот-

римання здорового способу життя, зміцнення фізичного, психічного, емоційного, соціального здоров'я. Це підтверджує і дослідження М. Фіцула, в якому наголошується, що в умовах сьогодення здоров'я і здоровий образ життя розглядаються як специфічні ціннісні утворення, які безпосередньо співвідносяться (корелюють) із показниками, що характеризують фізичне, соціальне та психічне благополуччя особистості, а також з вираженими тенденціями самореалізації. Зокрема вона зауважує, що здоров'я може виступати як одна з домінуючих людських цінностей, які визначають цілі, наміри та дії не лише окремих індивідів, а й соціальних груп, інститутів, суспільства в цілому [7].

Як бачимо, науковці по-різному трактують поняття «здоров'я», проте всі вони зауважують, що це явище багатомірне, оскільки містить декілька компонентів. Цілком погоджуючись з ними в тому, що індивідуальне здоров'я людини складається із психічного, фізичного, морального, духовного, соціального, додамо, що у структурі індивідуального здоров'я майбутнього вчителя фізичного виховання, на нашу думку, необхідно виокремити й таку складову, як професійне здоров'я.

Переконані, що важливою складовою індивідуального здоров'я є **психічне здоров'я**, яке наперед виражається в астенічному й невротичному станах людині, депресії, вегето-судинній дистонії тощо. Саме такі патологічні стани характерні для професії вчителя. А це, у свою чергу, призводить до зниження рівня працездатності педагогів, погіршення стосунків з адміністрацією, колегами, дітьми та їхніми батьками, спричинює конфлікти в сім'ї.

До сфери психічного здоров'я належать індивідуальні особливості психічних процесів і властивостей людини, наприклад, збудженість, емоційність, чутливість. Психічне здоров'я індивіда складається з його потреб, інтересів, мотивів, стимулів, настанов, цілей, уявлень, почуттів тощо. Психічне здоров'я пов'язано з особливостями мислення, характеру, здібностей. Усі ці складові і чинники зумовлюють особливості індивідуальних реакцій на життєві ситуації, вірогідність стресів, афектів [6].

Спираючись на вищезазначене, доходимо висновку, що психічне здоров'я – це сукупність настанов,

якостей та функціональних здібностей людини, що дозволяє їй адаптуватися до довкілля і є необхідним у професійній діяльності вчителя початкової школи. Психічне здоров'я утворюють позитивні емоції і почуття, воля, самосвідомість, самовиховання, мотивація поведінки, стреси, психотравми, резерви психологічних можливостей людини, запобігання шкідливим звичкам, формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь.

Іншою важливою складовою індивідуального здоров'я особистості є **фізичне здоров'я**. Вважаємо, що без фізичного здоров'я неможливо здійснювати професійну діяльність, особливо педагогічну, оскільки навчально-виховний процес у загальноосвітній школі повинен бути спрямований на розвиток й удосконалення фізичних, рухових якостей особистості дітей молодшого шкільного віку. Особливо важливим цей вид діяльності є в початковій школі.

Фізичне здоров'я – це природний стан організму, обумовлений нормальним функціонуванням усіх його органів, систем. Фізичне здоров'я – це досконалість саморегуляції в організмі, гармонія фізіологічних процесів, максимальна адаптація; це стан росту й розвитку органів і систем організму, основу якого складають морфологічні та функціональні резерви, що забезпечують адаптаційні реакції.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, доходимо висновку, що одним із головних завдань підготовки у вищій школі майбутніх учителів фізичного виховання є формування у них позитивного ставлення до власного здоров'я і здоров'я молодших школярів як найвищої загальнолюдської цінності, спрямування на здобуття відповідних знань, умінь та навичок, а також формування їхньої готовності до організації навчально-виховного процесу з упровадженням інноваційних здоров'язбережувальних методик, що передбачають формування й розвиток у дітей здоров'язбережувальних навичок і вмінь, дотримання ними здорового способу життя.

Подальші дослідження в цьому напрямку полягають у вивченні поняття «здоров'язбережувальні навички та вміння» і визначенні, які саме навички й уміння можливо цілеспрямовано формувати в молодшому шкільному віці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Брехман И. И. Валеология – наука о здоровье / И. И. Брехман – [2-е изд., доп., перераб.]. – М.: ФиС, 1990. – 208 с.
2. Законодавчі акти України з питань освіти / Верховна Рада України. Комітет з питань науки і освіти: Офіц. вид. – К.: Парламентське вид-во, 2004. – 404 с.
3. Кондрашова Л. В. Методика подготовки будущего учителя к педагогическому взаимодействию с учениками / Л. В. Кондрашова. – М.: Прометей, 1990. – 150 с.

4. Кузьмина Н. В. Методы системного педагогического исследования / Н. В. Кузьмина. – Л.: ЛГУ, 1980. – 182 с.

5. Носко М. О. Вплив занять з фізичної культури на стан здоров'я та фізичну підготовленість студентської молоді / Носко М. О., Кривенко А. П. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: зб. наук. пр. під ред. Єрмакова С. С. – Харків: ХХІІІ, 2000. – №22. – С. 14-18.

6. Трофанова М. Виховання молодших школярів у системі позанавчальної діяльності / М. Трофанова // Рідна школа. – 2000. – № 9. – С. 44-45.

REFERENCES

1. Brehman, I. I. (1990). *Valeologiya – nauka o zdorovie [Valeology - science about health]*. (2nd ed. rev.). Moscow: FiS [in Russian].

2. Zakonodavchi akty Ukrainy z pytan osvity [Legislative Acts of Ukraine on Education]. (2004). *Verkhovna Rada Ukrainy. Komitet z pytan nauky i osvity: Ofits.vyd. – Parliament of Ukraine. The Committee on Science and Education: The official publication*. Kyiv: Parlamentske vyd-vo [in Ukrainian].

3. Kondrashova, L. V. (1990). *Metodika podgotovki budushego uchitelya k pedagogicheskomu vzaimodeystviyu s uchnikami [Methods of preparing future teachers for pedagogical interaction with pupils]*. Moscow: Prometei [in Russian].

4. Kuzmina, N. V. (1980). *Metody sistemnogo pedagogicheskogo issledovaniya [Methods of system pedagogical research]*. Leningrad: LGU [in Russian].

7. Фіцула М. М. Педагогіка: [навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти] / М. М. Фіцула. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 548 с. (Альма-матер).

5. Nosko, M. O. & Kryvenko, A. P. (2000). *Vplyv zaniat z fizychnoi kultury na stan zdorovia ta fizychnu pidhotovlenist studentskoi molodi [Influence of physical training lessons on health and physical fitness of students]*. Pedahohika, psykhohohiia ta medyko-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu – *Pedagogy, psychology and medical-biological problems of physical education and sports: collection of research papers*, 22, 14-18. Yermakov, S.S. (Eds.). Kharkov: HHPI [in Ukrainian].

6. Trofanova, M. (2000). *Vykhovannia molodshykh shkoliariv u systemi pozanavchalnoi diialnosti [Educating primary school children in the system of extracurricular activities]*. *Ridna shkola – Native School*, 9, 44-45 [in Ukrainian].

7. Fitsula, M.M. (2002). *Pedahohika [Pedagogy]*. Kyiv: Vydavnychy tsestr «Akademiiia» [in Ukrainian].

*Екатерина Валерьевна Дроздова,
кандидат педагогических наук, старший преподаватель кафедры теории и методики физического воспитания, лечебной физкультуры и спортивной медицины,
Южноукраинский национальный педагогический университет имени К. Д. Ушинского,
ул. Фонтанская дорога, 4, г. Одеса, Украина*

ФОРМИРОВАНИЕ ЦЕННОСТНОГО ОТНОШЕНИЯ К ЗДОРОВОМУ ОБРАЗУ ЖИЗНИ У МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ

Современный этап развития общества требует консолидации сознания вокруг идеи построения гуманистически ориентированного, демократического государства. Особое значение приобретает модернизация образования на принципах демократизации и гуманизации, создание условий для всестороннего развития интеллектуальных и профессиональных качеств личности и формирование высокого уровня его здоровья. В Украине одной из приоритетных задач в системе образования определено воспитание в личности ответственного отношения как к собственному здоровью, так и здоровью окружающих людей. Формирование культуры здоровья, навыков здорового образа жизни, ценностного отношения к собственному здоровью должно начинаться с дошкольного возраста. Ведь не секрет, что сегодня значительное количество детей имеют отклонения в здоровье и неудовлетворительную физическую подготовку, что связано с большой учебной нагрузкой младших школьников, нарушением чередования труда и отдыха, уменьшением двигательной активности учащихся. Анализ последних исследований и публикаций показал, что вопросы сохранения и укрепления здоровья находятся под постоянным вниманием учёных, предметом исследований которых выступили различные аспекты: формирование здорового образа жизни, физической культуры, культуры здоровья, формирование здорового образа жизни младших школьников, сохранения и укрепления здоровья учащихся в семье. Закономерно, что это ответственное задание возлагается государством прежде всего на учителя: главное внимание должно быть сосредоточено на подготовке нового поколения педагогов, повышении их общей культуры, профессиональной квалификации и социального статуса до уровня, который соответствует их роли в обществе. Учитывая указанное, перед высшей школой сегодня стоит важная задача по подготовке будущего учителя физического воспитания к добросовестному выполнению оздоровительной и профилактической работы с учащимися младшего школьного возраста, который способен не только обучать и воспитывать школьников, но и формировать у них культуру здоровья, а также ценностное отношение к собственному здоровью. К сожалению, сегодня высшая школа не только не выполняет задачи подготовки будущих учителей к здоровьесберегающей учебно-воспитательной деятельности, но и проблема сохранения здоровья студентов становится все более актуальной. В процессе повседневной работы с младшими школьниками необходимо стремиться к тому, чтобы выполнение правил личной гигиены стало для них естественным, а гигиенические навыки с возрастом постоянно совершенствовались.

Ключевые слова: физическое воспитание, будущие учителя, младшие школьники, физическое здоровье, психическое здоровье.

Kateryna Drozdova,
*PhD (Candidate of Pedagogical Sciences), senior lecturer,
Department of Theory and Methods of Physical Education, Physical Therapy and Sports Medicine,
South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky,
4, Fontanska Doroha Str., Odesa, Ukraine*

**FORMING AXIOLOGICAL ATTITUDE TOWARDS
HEALTHY LIFESTYLE AMONG JUNIOR SCHOOLCHILDREN**

The current stage of the development of society requires the consolidation of consciousness around the idea of building a humanistic-oriented, democratic state. The issues of modernization of education on the principles of democratization and humanization, the creation of conditions for the full development of the intellectual and professional qualities of a person and the formation of a high level of health are of a great importance nowadays. The instilling of the responsible attitude in an individual towards both his/her own health and the health of other people is considered to be one of the priorities of the educational system in Ukraine. The formation of health culture, skills of healthy lifestyle, axiological attitude towards one's own health must be started in the pre-school age. In Ukraine a great number of children have health problems and poor physical fitness, which is associated with a large academic load of primary school students, violation of the sleep-wake schedule, decrease of motor activity of children. The issue of health preservation is a subject of researches of many scientists, who consider various aspects of this problem: promoting a healthy lifestyle, physical education, health, culture, healthy lifestyle of primary school students, the preservation and strengthening of health of pupils in a family. A teacher is responsible for the implementation of this task: the main attention should be focused on the preparation of a new generation of teachers, the improvement of their general culture, and professional qualifications. Considering the above mentioned, the higher education is aimed at preparing a future physical education teacher for conscientious performance of health promotion and preventive work with primary pupils, who can not only teach and educate students, but also form their health culture and axiological attitude towards their health. Unfortunately, higher education not only fails to fulfill the task of preparing future teachers for health-educational activities, but also the problem of preserving the health of students is becoming more and more important. It is necessary to make primary school students maintain strict personal hygiene and improve these skills.

Keywords: physical education, future teachers, younger students, physical health, mental health.

Подано до редакції 04.04.2016

Рецензент: д. мед. н., проф. О. П. Романчук
